କର୍ଣ୍ଣମ୍ ରାମ୍ ନରସାଇଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ

5 ଅଗଷ୍ଟ 2004

[କେ.ଜି. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନ ଏବଂ ଡକ୍ଟର ଏ.ଆର୍. ଲକ୍ଷ୍ମଣନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 :

ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 302 - 17 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 5 ଜଣ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ - ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି - ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 302 ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନଥିଲା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା, ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା ବେଆଇନତା ନାହିଁ - ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମୃତକଙ୍କୁ ଏକ ସାମୁହିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ।

ମାଲହୁ ଯାଦବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ, **[2002] 5 SCC 724, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।**

ନିନାଜୀ ରାଓଜୀ ବୌଧା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ, **[1976] 2 SCC 117** ଏବଂ *ରାମ ଲାଲ ବନାମ ଦିଲ୍ଲୀ ପ୍ରଶାସନ* **[1973] 3 SCC 466, ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ।**

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1467/2003 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1080/2001 ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 28.1.2003 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ଡି. ଭାରତୀ ରେଡ୍ଡୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ମୋହନପ୍ରସାଦ ମେହାରିଆ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଧାରା 148 ଏବଂ 302 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 34, 307 ଏବଂ 324 ସହିତ ପଠିତ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଆଇ.ପି.ସି') ଧାରା 149 ଆଇ.ପି.ସି. ଏବଂ ବିସ୍ଫୋରକ ପଦାର୍ଥ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଏବଂ 5 ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟର ନାଲଗୋଣ୍ଡାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ଜଜଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତର ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଦୌରା ଜଜ୍ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚ ଜଣଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯଥା A1 ରୁ A4 ଏବଂ A9 । ଏହି ଦୋଷୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ

ଏକ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ A2 ଏବଂ A9 କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ 1ମ, 3ୟ ଏବଂ 4ର୍ଥ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ IPC ର ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ହତ୍ୟା ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

ଘଟଣାଟି ତା 21.11.1995 ରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 6ଟା 30 ମିନିଟରେ ଘଟିଥିଲା । ମୃତ ସୁନକାରୀ ଲିଙ୍ଗାଇଆ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବକ୍କଆଇୟାଗୁଡେମ ଗାଁର ବାସିନ୍ଦା ଥିଲେ । ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ ରାଜନୈତିକ ଦଳର ଏବଂ ମୃତକ ଜଣକ ଅନ୍ୟ ଏକ ରାଜନୈତିକ ଦଳର ଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ସମବାୟ ସମିତିର ପଦାଧିକାରୀ ପଦବୀ ପାଇଁ କିଛି ନିର୍ବାଚନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1, 2 ଏବଂ 3 ଙ୍କ ସହିତ ମୃତକ ଫସଲକୁ ଜଳସେଚନ ପାଇଁ ନିଜ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଏବଂ 2 ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏକ ବୋମା ଫିଙ୍ଗିଥିଲା ଏବଂ ତାହା ବିସ୍ଫୋରଣ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ପରେ A1 ରୁ A4 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେଉଁମାନେ ବାଡ଼ି ଧରି ଥିଲେ, ସେମାନେ ମୃତକଙ୍କୁ ପିଟିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ଯେ A2 ମୃତକଙ୍କ ବାମ ଆଖିରେ, A3 ଛାତିର ପଛ ଏବଂ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏବଂ A2 ମୁଣ୍ଡରେ ପଥରରେ ପିଟିଥିଲେ ଏବଂ A4 ମଧ୍ୟ ମୃତକଙ୍କୁ ପିଟିଥିଲେ । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 3 ରୁ 5 ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଏବଂ 3 ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାଡ଼ ମରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ମୃତଙ୍କ ମାଆ, ପତ୍ନୀ, ଭଉଣୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କିଛି ଲୋକ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ଛାଡି ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । ସକାଳ ପ୍ରାୟ 9ଟା 45 ମିନିଟରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ନେରେଡୁଚେରଲା ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନକୁ ଯାଇ ହେଡ୍ କନେଷ୍ଟବଳ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 15ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ । ଆହତଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ନିଆଯାଉଥିବା ବେଳେ ବାଟରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 16, ଯିଏକି ହୁଜୁରନଗର ସର୍କଲ ପୋଲିସ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର, ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ A1 ରୁ A2 ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ରୁ 16 ଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଜନ ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ P1 ରୁ P32 ଏବଂ ସଂଖ୍ୟା 1ରୁ 15କୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇନଥିଲା ।

ଦୌରା ଜଜ୍ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅଭିଯୋଜନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ A1 ରୁ A4 ଏବଂ A9 ଦୋଷୀ ବୋଲି ରାୟ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ମୃତ ସୁନକାରୀ ଲିଙ୍ଗାଇୟାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ A1 ରୁ A3 ଏବଂ A4 ଦାୟୀ ଥିଲେ । ଆଇପିସିର ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 303 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି ବାଢିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି କାରଣ ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ କେବଳ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ

ଅପରାଧ ପାଇଁ ଥିଲା ଏବଂ ଓକିଲ ଆହୁରି ମଧ୍ଯ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରୋକ୍ତ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଉଚିତ୍ ନଥିଲା । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମୃତକଙ୍କୁ କିଏ ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ଦେଇଛି ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏକ କମ୍ ଅପରାଧ ପାଇଁ ହେବା ଉଚିତ ।

ନଥିରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ମୃତକଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରାୟ 10ଟି ଆଘାତ ଥିଲା ଏବଂ ପୋଷ୍ଟମର୍ଟମ କରିଥିବା ଡାକ୍ତର ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ କେବଳ ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 1 ସାଂଘାତିକ ଆଘାତ ଏବଂ ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 10 ହେଉଛି ଅନୁରୂପ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଆଘାତ । ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 1 ହେଉଛି ମୁଣ୍ଡର ପଛ ଭାଗର 5" x 2" x 1 ½" ଆଘାତ ଏବଂ ଏହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଆଘାତ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଅକ୍ସିପିଟାଲ୍ ଟେମ୍ପୋରାଲ୍ ଏବଂ ଫ୍ରଣ୍ଟାଲ୍ ହାଡ଼ରେ ଏକ ଫ୍ରାକ୍ଚର ଥିଲା ଏବଂ ମସ୍ତିଷ୍କ ଟିସୁଗୁଡ଼ିକ ଅକ୍ସିପିଟାଲ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖୁଥିବା ଝିଲ୍ଲୀର ବାହାର ଏବଂ ଭିତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯେ ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 2 ବାମ ଆଖି ଉପରେ 3" x 1½" ର ଏକ ଆଘାତ ଥିଲା ଏବଂ ତୃତୀୟ ଆଘାତ ବାମ ସମ୍ମୁଖ ଅଞ୍ଚଳ ଉପରେ 3" x 2" ଫୁଲା ଥିଲା ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଆଘାତ ମଧ୍ୟ ବାମ ପଟ ମସ୍ତିଷ୍କ ଉପରେ 2" x 2" ର ଏକ ଆଘାତ ଥିଲା । ମୃତଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ମୋଟ ଚାରିଟି ଆଘାତ ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ କିଏ ସାଂଘାତିକ ଆଘାତ ଦେଇଛି କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କିପରି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଭୁଲ ଥିଲା କାରଣ ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନଥିଲା । ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବା ନାହିଁ ।

ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଘଟଣାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ A1 ରୁ A2 ଏବଂ A4 ହୋଇଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ [1976] 2 SCC ପୃ. 117, *ନିନାଜୀ ରାଓଜୀ ବୌଦ୍ଧ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ,* ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ଯେଉଁଠାରେ ମୃତକଙ୍କ ଶରୀରରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆଘାତ ଥିଲା ଏବଂ କିଏ ଏହି ଆଘାତ ଘଟାଇଥିଲା ତାହାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା, ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଉ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ମୃତକଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମାରିବାର ସାମୁହିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା ଯେ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତକଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ସଂହତିକ ଆଘାତ ଘଟାଇଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା । ଏହା ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ IPC ର ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 302 ରୁ ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 325 କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି [1973] 3 SCC ପୃ. 466 *ରାମ ଲାଲ ବନାମ ଦିଲ୍ଲୀ ପ୍ରଶାସନ* ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏହି ମାମଲାରେ କେବଳ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ଥିଲେ, ଯିଏକି ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା

ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରମାଣରୁ ଜଣାପଡିଛି ଯେ ମୃତକଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ଲାଠି ପ୍ରହାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସାଂଘାତିକ ଆଘାତ ଦେଇଥାଇପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଆଘାତ ଦେଇଥାଇପାରନ୍ତି । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 302 ରୁ ଧାରା 325କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ A1, A2 ଏବଂ A4 ଙ୍କ କାରଣରୁ ମୃତକଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ ଲାଗିଛି । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆସିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମିଳିତ ଭାବରେ ଏକ ସାମୁହିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ [2002] 5 SCC ପୃ. 724 ରେ *ମାଲହୁ ଯାଦବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ* ମାମଲାରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 34 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ ନଥିଲେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ, ଯଦି ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସାମୁହିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏପରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ଆମେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା ବେଆଇନତା ପାଉନାହୁଁ । ଏପରିକି ମଧ୍ୟ ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଭିଯୋଗ ନଥିଲା । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଆର୍.ପି. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

<u>ଭାଷାନ୍ତର :</u>

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , କଟକ ।